

Hydrangea macrophylla 'Leuchtfeuer'
hortensja ogrodowa 'Leuchtfeuer'

(C) fot. Marla Bigoszyńska-Łazucka
(c) fot. Maria Bigoszyńska-Łazucka ŁAZUCCY Gospodarstwo Szkółkarskie

(C) fot. Marla Bigoszyńska-Łazucka
(c) fot. Maria Bigoszyńska-Łazucka ŁAZUCCY Gospodarstwo Szkółkarskie

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMZYŃSKI
Szkółka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMZYŃSKI
Szkółka Roślin

Żywy krzew o kulistym pokroju, dorastający do około 1 m wysokości oraz podobnej średnicy. Bardzo dekoracyjna i popularna odmiana hortensji o okazałych, czerwonych kwiatach zebranych w duże, kuliste, lekko spłaszczone kwiatostany. Liście szerokoeliptyczne, jasnozielone, brzegiem ząbkowane i lekko brązowawe, z delikatnym połyskiem. Ogonki liściowe grube. Pojedyncze kwiaty są zbudowane z 4, czasami pięciu, atrakcyjnych, czerwonych płatków, które pod względem botanicznym są rozrośniętymi działkami kielicha. Początkowo płatki wznoszą się do góry, potem nabierają kształtu soczewki, a w pełnym rozkwicie są płasko rozpostarte. W środku kwiatów są widoczne małe, kremowe pączki utworzone przez zredukowane płatki korony otaczające pręciki i słupki, które po dojrzeniu przyjmują barwę niebieską lub fioletową i szybko odpadają. Kwiaty w kwiatostanach nie są zbyt mocno upakowane, dlatego nie namakają w czasie deszczu i nie są tak ciężkie, jak u odmian o większych i gęstszych kwiatostanach. Kwiaty, pojawiające się od czerwca do sierpnia, zawiązują się latem poprzedniego roku, dlatego pędów nie należy wiosną przycinać, a jedynie usuwać pędy stare, przemarznięte i suche. Odmiana polecana do uprawy na miejscach słonecznych i półcienistych, na glebach żyznych, stale umiarkowanie wilgotnych i przepuszczalnych. W ostre zimy pędy mogą przemarzać, dlatego na wschodzie i w centrum kraju krzewy wymagają okrycia. Na zachodzie kraju zwykle zimują dobrze i regularnie kwitną. Jeśli nawet pędy przemarzną, to krzewy dobrze regenerują z pąków przyziemnych, ale wówczas nie zakwitną w danym roku. Ich ozdobą pozostaną bujne liście. Nadaje się do uprawy w pojemnikach, w kompozycjach z bylinami. Krzewy dobrze prezentują się w miejscach wyeksponowanych w ogrodach przydomowych oraz na rabatach w parkach i w zieleni osiedlowej.

autorzy: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste krzewy
forma	krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzaczasty wyprostowany kulisty
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m
barwa liści (igieł)	jasnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	kwiatostan
barwa kwiatów	czerwone purpurowe
pora kwitnienia	czerwiec lipiec sierpień
nasłonecznienie	stanowisko cieniste stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne podłoże wilgotne
ph podłoża	odczyn kwaśny odczyn lekko kwaśny
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa próchniczna
walory	ozdobne z kwiatów ozdobne z liści/igieł

zastosowanie

ogrody przydomowe
parki
zieleń publiczna
rabaty
pojemniki
kwiaty cięte
suche bukiety
w grupach
soliter (pojedynczo)

strefa

6b

autorzy: Przemysław Bąbelewski, Związek Szkółkarzy Polskich;

